



ISSN 2522-1116

**МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ
ЗАПОРІЗЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ**

**НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО СТУДЕНТІВ, АСПІРАНТІВ, ДОКТОРАНТІВ І
МОЛОДИХ ВЧЕНИХ**

ЗБІРНИК ТЕЗ ДОПОВІДЕЙ

**82 Всеукраїнської науково-практичної конференції з
міжнародною участю молодих вчених та студентів**

**«Актуальні питання сучасної медицини і
фармації - 2022»**

17 травня 2022 року



ЗАПОРІЖЖЯ – 2022

УДК: 61
А43

Конференція входить до Реєстру з'їздів, конгресів, симпозіумів та науково-практичних конференцій, які проводитимуться у 2022 році

ОРГКОМІТЕТ КОНФЕРЕНЦІЇ:

ГОЛОВА ОРГКОМІТЕТУ:

ректор ЗДМУ, Заслужений діяч науки і техніки України, **проф. КОЛЕСНИК Ю.М.**

ЗАСТУПНИКИ ГОЛОВИ:

Проректор з наукової роботи, Заслужений діяч науки і техніки України,
проф. Туманський в.о.;

Голова Координаційної ради з наукової роботи студентів, **проф. Беленічев і.ф.;**

Члени оргкомітету: проф. Візір В.А., доц. Моргунцова С.А., проф. Павлов С.В.,
доц. Компанієць В.М., доц. Кремзер О.О., доц. Полковніков Ю.Ф.,
доц. Шишкін М.А., ст. викл. Абросімов Ю.Ю., голова студентської ради
Федоров А.І.

Секретаріат: ас. Попазова О.О.; Будагов Р. І. заступник голови студентської
ради; Єложенко І. Л. голова навчально-наукового сектору студентської ради

Збірник тез доповідей науково-практичної конференції з міжнародною участю
молодих вчених та студентів «Актуальні питання сучасної медицини і
фармації – 2022» (Запорізький державний медичний університет,
м. Запоріжжя, 17 травня 2022 р.). – Запоріжжя: ЗДМУ, 2022. – 121с.

ISSN 2522-1116

Запорізький державний
медичний університет, 2022.

ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ НАРОДНОЇ МЕДИЦИНИ В УКРАЇНІ	98
Дінков А.О.	
СОЦІАЛЬНО-ПСИХОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ ВІДНОСИН СІМЕЙНОГО ЛІКАРЯ З ПАЦІЄНТОМ ТА ЙОГО РОДИНОЮ.....	99
Дубровка Н. І., Рого О. Ю., Сипко Р. М.	
НЕДОСКОНАЛІСТЬ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ПРИВАТНОЇ МЕДИЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УКРАЇНІ	100
Кіндрат О. А.	
ПРОБЛЕМА ЛЕГАЛІЗАЦІЇ ЕВТАНАЗІЇ В УКРАЇНІ ДОСЛІДЖЕННЯ ПСИХОФІЗІОЛОГІЧНИХ ЧИННИКІВ ПРАЦІ ЛІКАРІВ В УМОВАХ ПАНДЕМІЇ COVID-19.....	101
Матіко В.І., Рого О.Ю.	
ОСОБЛИВОСТІ НОРМАТИВНО-ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ПРОФЕСІЇ ТРАНСПЛАНТ-КООРДИНАТОРА ..	102
Короніна В.Р.	
МЕДИКО-ПРАВОВІ АСПЕКТИ ЯТРОГЕНІЇ.....	103
Лихасенко О. Ф.	
КОНДУКТИВНА ПЕДАГОГІКА ЯК МЕТОД ФІЗИЧНОЇ РЕАБІЛІТАЦІЇ ПАЦІЄНТІВ ІЗ ОРГАНІЧНИМИ УРАЖЕННЯМИ МОЗКУ	103
Наконечна К.В.	
АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ПОЛІТИКО-ПРАВОВОГО АСПЕКТУ ТРАНСПЛАНТОЛОГІЇ В УКРАЇНІ.....	104
Ничипоренко К.В.	
ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ ЗАКОНОДАВСТВА УКРАЇНИ В СФЕРІ МЕДИЧНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ: ПРОБЛЕМНІ ПИТАННЯ.....	105
Нізяєва В. В.	
ПРОКРАСТИНАЦІЯ: ЯК З НЕЮ БОРОТИСЯ.....	105
Малюченко В.С.	
ВНЕСОК ЛІКАРІВ СВІТУ У ПЕРЕМОГУ УКРАЇНИ	106
Прус В.О.	
ПРОФЕСІЙНА КОМУНІКАЦІЯ ЯК БАЗИСНА СКЛАДОВА ПРОФЕСІЙНОЇ ІДЕНТИЧНОСТІ МАЙБУТЬОГО ІНОЗЕМНОГО ФАХІВЦЯ З МЕДИЦИНИ	107
Рагіна Ж.М.	
ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ СУДОВО-МЕДИЧНОЇ ЕКСПЕРТИЗИ.....	107
Ростовська Т.В.	
НОРМАТИВНО-ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ НАДАННЯ ПСИХІАТРИЧНОЇ ДОПОМОГИ.....	108
Стефанюк В. О.	
НОРМАТИВНО-ПРАВОВЕ ЗАКРІПЛЕННЯ НАДАННЯ ЗГОДИ НА МЕДИЧНЕ ВТРУЧАННЯ ЩОДО НЕПОВНОЛІТНЬОЇ ОСОБИ.....	109
Стефанюк В.О.	
ОСОБЛИВОСТІ Я-КОНЦЕПЦІЇ ЛЮДЕЙ З ПОРУШЕННЯМ ОПОРНО-РУХОВОГО АПАРАТУ	110
Стьопіна О.А.	
ОСОБЛИВОСТІ ЗАБРУДНЕННЯ АТМОСФЕРНОГО ПОВІТРЯ ЗАПОРІЗЬКОЇ ОБЛАСТІ ЗА 2016-2020 РР	110
Задорожня С.В.	
ГРЕЦИЗМИ ТА ЛАТИНІЗМИ В МЕДИЧНІЙ ТЕРМІНОЛОГІЇ: СТАТИСТИЧНИЙ АНАЛІЗ.....	111
Тимошенко Є.	
ВИКОРИСТАННЯ ЛАТИНІЗМІВ В АНГЛІЙСЬКІЙ МЕДИЧНІЙ ЛІТЕРАТУРІ	112
Холод А. І.	
THE SPECIFICITY OF USE OF MEDICAL TERMINOLOGY IN INDIA.....	112
Raj Tushar	
MEDICAL ETHICS IN PROFESSIONAL CULTURE OF DOCTOR ACCORDING TO PROBLEM WITH COVID 19	113
Sahil Kumar Jha	
СТОМАТОЛОГІЯ	114
ВМІСТ БІЛКА КЛОТНО У РОТОВІЙ РІДИНІ ПАЦІЄНТІВ З ГЕНЕРАЛІЗОВАНИМ ПАРОДОНТИТОМ РІЗНОГО СТУПЕНЮ ТЯЖКОСТІ.....	114
Возна І.В.	
ВПЛИВ СТУПЕНЯ ТЯЖКОСТІ ХРОНІЧНОГО ГЕНЕРАЛІЗОВАНОГО ПАРОДОНТИТУ НА КОНЦЕНТРАЦІЮ В РОТОВІЙ РІДИНІ ЛАКТОФЕРИНУ ТА КАТЕЛПЦІДІНУ	114
Возна І.В.	
ОСУЧАСНЕННЯ АЛГОРИТМУ ПРОВЕДЕННЯ ПЕРВИННОЇ ХІРУРГІЧНОЇ ОБРОБКИ РАНОВИХ ДЕФЕКТІВ ЩЕЛЕПНО-ЛИЦЕВОЇ ДІЛЯНКИ.....	115
Жукова Д.А.	
СЬОГОДЕННІ ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ НАДАННЯ СТОМАТОЛОГІЧНОЇ УРГЕНТНОЇ ДОПОМОГИ ПІД ЧАС ВІЙНИ.....	116
Проскурняк В.Є.	
ХАРАКТЕРИСТИКА ФАКТОРІВ УСПІШНОСТІ ПЕРШОГО ЕТАПУ ДЕНТАЛЬНОЇ ІМПЛАНТАЦІЇ НА ОСНОВІ РЕТРОСПЕКТИВНОГО АНАЛІЗУ МЕДИЧНОЇ ДОКУМЕНТАЦІЇ	116
Сальников В.І., Сидор О.В.	
 ПЕРСПЕКТИВНА РОСЛИННА СИРОВИНА З ЛІКУВАЛЬНИМИ ВЛАСТИВОСТЯМИ ДЛЯ ЗАСТОСУВАННЯ В	

Висновки. Впровадження пацієнт-орієнтованого підходу веде, насамперед, до підвищення прихильності до лікування, що, в свою чергу, позначиться на показниках виявлення захворювань, тривалості ремісії, зниження рівня захворюваності, а також на більш широкому охопленні населення профілактичними заходами.

СУБ'ЄКТ ПОРУШЕННЯ ВСТАНОВЛЕНОГО ЗАКОНОМ ПОРЯДКУ ТРАНСПЛАНТАЦІЇ АНАТОМІЧНИХ МАТЕРІАЛІВ ЛЮДИНИ

Детюкова К.Д.

Науковий керівник: к.ю.н., ст. викл. Дічко Г. О.

Кафедра соціальної медицини, громадського здоров'я, медичного та фармацевтичного права
Запорізький державний медичний університет

Мета: надати юридичний аналіз суб'єкту порушення встановленого законом порядку трансплантації анатомічних матеріалів людини.

Матеріали та методи: нормативно-правова база України, науково-інформаційна література; структурно-функціональний, аналітичний методи.

Результати. Сьогодні в Україні стрімко розвивається трансплантологія, що полягає в пересадці анатомічного матеріалу людини від донора реципієнту і спрямований на відновлення здоров'я людини. З огляду на це, виникає потреба у донорському матеріалі і збільшуються випадки злочинної діяльності у цій сфері. Як свідчить статистика за 2010-2021 рр., в Україні загалом зареєстровано 63 злочини, передбачених ст. 143 Кримінального кодексу (далі – КК) України. Але, незважаючи на незначну кількість цих злочинів, дана проблематика є актуальною. На підтвердження нашої думки, хочемо навести приклад одного із засідань Ради Європи, на якому поставало питання про активну діяльність торговців анатомічними матеріалами на території країн Східної Європи, в тому числі і в Україні.

Слід вказати, що визначальну роль у дослідженні складу злочину займає вивчення його суб'єкта. У науці кримінального права відсутня одностороння позиція щодо суб'єкта злочину, передбаченого ч.1 ст. 143 КК України. Так, М.І. Мельник, М.І. Хавронюк визначають загальний суб'єкт даного злочину, проте М.Й. Коржанський, С.І. Гринчак вважають, що суб'єктами є лише лікарі; а В.Я. Тацій зазначає, що ними є медичний працівник.

Суб'єктом досліджуваного злочину є осудна фізична особа, якій до моменту його вчинення виповнилося 14 років. Але характер кримінального правопорушення припускає наявність в людини, яка його вчиняє, спеціальних знань, професійних навичок, що передбачає виконання обов'язку з надання медичної допомоги. На наш погляд, суб'єктом порушення встановленого законом порядку трансплантації анатомічних матеріалів людини є медичний працівник, який бере участь у діяльності пов'язаної із вилученням, пересадкою анатомічних матеріалів відповідно до своїх професійних обов'язків.

Отже, суб'єктом відповідальності за дії, передбачені ч.1 ст. 143 КК України є фізична особа, яка наділена такими ознаками як: осудність, досягнення певного віку, наявність спеціальних знань, фахових навичок щодо надання медичної допомоги. Відсутність хоч би однієї з цих ознак виключає кримінальну відповідальність.

ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ НАРОДНОЇ МЕДИЦИНИ В УКРАЇНІ

Дінков А.О.

Науковий керівник: к.ю.н., ст. викл. Дічко Г. О.

Кафедра соціальної медицини, громадського здоров'я, медичного та фармацевтичного права
Запорізький державний медичний університет

Мета: з'ясувати особливості регулювання народної медицини в Україні, її порівняння з доказовою медициною; визначення проблем регулювання народної медицини, запропонувати шляхи їх вирішення

Матеріали та методи: нормативно-правова база України

Результати. Сучасна система охорони здоров'я та медичної освіти побудована на принципах доказової медицини. Доказова медицина – добросовісне, точне і свідоме використання кращих результатів клінічних досліджень для вибору лікування конкретного пацієнта. Здійснення діяльності відповідно до принципів доказової медицини/доказової реабілітації – один з обов'язків медичного працівника, відповідно до ст. 78 Закону України «Основи законодавства України про охорону здоров'я» і його було додано до переліку нещодавно, у 2020 р.

Право на зайняття народною медициною встановлюється ст. 74¹ Закону України «Основи законодавства України про охорону здоров'я» та низкою інших нормативно-правових актів. Згідно до ст. 74¹, народна медицина (цілительство) – це методи оздоровлення, профілактики, діагностики і лікування, що ґрунтуються на досвіді багатьох поколінь людей, усталені в народних традиціях і не потребують державної реєстрації. Однією з проблем народної медицини є її відокремлення від доказової медицини і як наслідок відсутність виділення конкретних методів з доведеною ефективністю та безпекою. Також для зайняття цілительством не вимагається спеціальна медична освіта, у той час як сучасна стратегія розвитку медичної освіти, для покращення рівня компетенції медичних працівників передбачає «створення галузевої системи кваліфікацій, оновлення змісту освіти на основі досягнень сучасної медичної науки та доказової медицини».

Висновки. Необхідна інтеграція народної медицини в систему охорони здоров'я на засадах доказової медицини, для покращення її регулювання та якості надання медичної допомоги. Має бути створений реєстр перевірених за принципами доказової медицини та дозволених до використання методів народної медицини, що відповідають критеріям безпеки та ефективності, а від цілителів слід вимагати наявності спеціальної медичної освіти або проходження кваліфікаційного іспиту на визначення компетенції у фундаментальних медичних науках.

СОЦІАЛЬНО-ПСИХОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ ВІДНОСИН СІМЕЙНОГО ЛІКАРЯ З ПАЦІЄНТОМ ТА ЙОГО РОДИНОЮ.

Дубровка Н. І., Реґо О. Ю., Сипко Р. М.

Науковий керівник: д.м.н., проф. Рогач І. М.

Кафедра соціальної медицини та гігієни

Державний вищий навчальний заклад «Ужгородський національний університет»

Вступ. В умовах сучасної медичної реформи пацієнти часто взаємодіють саме з сімейними лікарями. Вивчення особливостей цих взаємодій є важливою та актуальною проблемою як у деонтологічному значенні, так і на рівні лікування. Адже успішні та довірливі стосунки лікаря з пацієнтом є запорукою одужання хворого.

Мета роботи. Аналіз та порівняння основних моделей взаємодії лікаря та хворого під час лікування та з'ясування причин авторитетності лікаря для пацієнта.

Матеріали і методи. Дослідження проведено шляхом анонімного анкетування за допомогою сервісу Google форма. Групи респондентів: 1 – пацієнти (73 особи); 2 – лікарі ЗПСМ (52 осіб) в Закарпатській області.

Результати. Основна частина лікарів (78%) працює саме у державних комунальних некомерційних закладах. Колегіальна – саме такої концепції «лікар – пацієнт» дотримується найбільша кількість лікарів – 85%, менша кількість – 9% – дотримуються контрактної моделі. 43% лікарів вважають, що у них дуже міцний, довірливий зв'язок з хворими. 50% респондентів з числа пацієнтів вважають свого лікаря ЗПСМ авторитетом та повністю довіряють йому здоров'я своєї родини. 59% пацієнтів можуть довіритися лікарю-інтерну, бо вважають, що є багато молодих талановитих лікарів, адже вік – це не показник професійності лікаря. 67% пацієнтів чітко виконують призначення лікаря, адже беззаперечно довіряють йому, на противагу інші 40%, можуть сумніватися стосовно його призначень. 36% хворих відчують повну підтримку з боку лікаря. 35% хворих вважають, що їхній сімейний лікар – прекрасний спеціаліст.